

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اطلاعاتی در مورد کتاب باز :

کتاب باز سایتی فرهنگی , جهت انتشار جدیدترین و مشهورترین رمانها و
در بستر فضای مجازی و اینترنت است .

از جمله اهداف کتاب باز بالا بردن سطح مطالعه و کتابخوانی است
کتاب باز مخاطب محور است و تمام تلاش ما جلب رضایت مخاطبینمان است

به سایت کتاب باز سر بزنید : www.ketabbazz.ir

چنل تلگرام کتاب باز : @ketabbazz_ir

نام رمان : عروس جن

نویسنده : azita , هکر قلب (Haker ghalb)

منبع : کتاب باز www.ketabbazz.ir

کاتال تلگرام : @ketabbazz_ir

خلاصه‌ی رمان :

اشتیاق و علاقه تبدیل به یه نفرت میشود نفرتی که قبل از آن علاقه شدید وجود داشته

و نفرتی به علاقه و عشق تبدیل میشود در حالی که قبل میخواست
انتقام بگیرد :

با این روند، سرنوشت زندگی دخترکی تغییر میکند ...

با عضویت در کانال تلگرام کتاب باز هیچ چیز را از دست ندهید

برای عضویت در کانال تلگرام کتاب باز کلیک نمایید

عضویت

مقدمه :

ترددید در بودن یا نبودن دنیا جای ترسناکی است برای زندگی کردن

سخن نویسنده‌گان :

این رمان بر اساس تخیلات نوشته شده و هرگونه کپی برداری بدون ذکر منبع و نام نویسنده‌گان پیگرد قانونی دارد.

خطاریه:

لطفا افرادی که این رمان رو میخونن ترفند های احضار روح و جن را را انجام ندهند

ژانر : ترسناک ، عاشقانه

با صدای در اتاق از جا پریدم مریم دختر خالم بود با خشم نگاهش کردم
و گفتم:

— چه مرگته ؟!

با خنده که چال های گونه اش فرو رفته تر میکرد گفت:
— هیچی مامان و بابا هامون امشب رفتن باع خودمون تنها هستیم ...
لبخند شیطانی بر لب هایم نهادم ، مریم از جن و روح میترسید ولی من
حیلی دوست داشتم . یکبار هم که شد جن و روح را احضار کنم مقاله
ای رو که جن را احضار میکرد از زیر تخت در اوردم به مریم گفتم:
— میخوام امشب یه جن احضار کنم...

مریم با ترس و التماس نگاهم کرد و گفت:
— نه تو رو خدا پریسا بیخیال شو...

با اخم گفتم:
— الان وقت مناسبی هست و منم که دوست دارم ... اگه دوست نداری
برو تو اتاقت درم قفل کن.

به چهره رنگ و رو پریده ی مریم نگاه کردم معلوم بود خیلی ترسیده بود
که گونه های سرخش به رنگ زرد شده بود چشم های درشت و
مشکی اش را مظلوم کرد و گفت:

— تو رو خدا امشب رو بیخيال شو...

بدون توجه به مظلومیت چشم هایش که همه را به رحم می انداخت
گفتم:

— نج ... هیجان داره مریم هم تو لذت میبری هم من.... یکبار هم صد بار
نمیشه...

مریم با نارضایتی گفت :

— باشه میام به یک شرط!

تعجب کردم آخه مریم اهل شرط بندی نبود ... با تعجب پرسیدم :
چه شرطی ؟!

با لبخندی که تعجبم دو چندان شد ، گفت:
— خانوم شجاع قبول میکنی ؟!

با این که میدانستم شرطش به نفعم نیست گفتم :
— آره قبول...

با لبخند خبیث گفت:
— عواقبش به پای خودت باشه...

خیالم راحت شد فکر کردم چه میخواهد بگوید که مرا انقدر ترساند با
بیخیالی گفتم:
_ باشه پای خودم...

باز هم از چهره مریم معلوم بود که میترسد با ترس گفت:
_ مطمئنی پریسا اگه یه موقع خدایی نک...

وسط حرفش پریدم و با لبخند گفتم:
_ مهم نیست گلم چون زود یه کاری میکنم که جن غیب بشه.
با ترس از اتاق بیرون رفت و گفت:
_ من نیستم

شونه ای بالا انداختم و چیزی نگفتم مقاله را باز کردم و به آن نگاه
میکردم، یه احضار جن و دو ترفند احضار روح وجود داشت . چون علاقه
ای به دیدن جن ها داشتم . احضار جن را انتخاب کردم.

شونه ای بالا انداختم و چیزی نگفتم مقاله را باز کردم و به آن نگاه
میکردم، یه احضار جن و دو ترفند احضار روح وجود داشت . چون علاقه
ای به دیدن جن ها داشتم . احضار جن را انتخاب کردم . چراغ ها را
خاموش کردم و خدا را شکر که مریم رفت . باید تنها باشم. رو به قبله
چهار زانو نوشتم و گفتم:

— ای اجنه مطیع الله.....(دوستان به دلیل این افرادی که میخوان این رمان رو بخون ممکن است زیر هیجده سال باشن کامل ننوشتیم)

بعد واایستادم و ایستادم و هفت مرتبه سوره جن رو خوندم .چون علاقه داشتم حفظ کرده بودم .به سمت راست پیچیدم و گفتم:

— احسن الله....

به سمت چپ پیچیدم و گفتم:

— یصد فیش...

بعد از این که آیه رو خوندم صدایی نشنیده ام آهی کشیدم و با خودم گفتم : با زهم موفق نشدم.

— اسلامود عليك....

با شنیدن این صدا باور نکرده بودم که عملی شده باشد با صدایی آروم که از ترسم مشخص شده بود گفتم:

— این... نه نمیخوام من غلط کردم خدایا

باز هم این جمله را تکرار کرد من از ترس روی تختم خوابیدم و خودم رو به خواب زدم ... یادم رفته بود که چی باید می گفتم و این از بدترین کاری که من انجام دادم بود چون این روش قوی ترین احصار جن بود و در پایان مقاله نوشته بود هر اشتباه باعث می شود جنی که شما ظاهرش کردید اذیتان کند و من این نوشته را نادیده گرفتم.

نمی دانم چه قدر گذشت که با دیدن سایه ای ترسیده خزیدم زیر پتو . دست هایم یخ زده بود هر لحظه سایه بزرگ تر می شد یواش، یواش بهم نزدیک تر می شد . باز همان جمله تکرار شد بعد از همان جمله جمله ای دیگری گفت که متوجه نشدم ... خیلی می ترسیدم آخر تا به حال هر روشی انجام میدادم موفق نمی شدم ولی این روش...

با شکستن پنجه جیغی کشیدم فقط صلوات می فرستادم تا این سایه برود . به قول مامان جانم من آخر با اینکار هایم کار دست خودم میدهم . نمیدانم چه قدر گذشت که هیچ صدایی نمی شنیدم و با خودم گفتم :
_ از بس تو فکر جن و ارواحی توهمند

از اتاق بیرون رفتم چادری از روی چوب لباسی برداشتم و روی سرم انداختم و به سمت خانه خاله رفتم؛ زنگ در خانه را فشردم. خانه ی خاله دقیقا رو به روی خانه ی ما بود با صدای مریم از افکار پرت و پلایم دست کشیدم و گفتم:
_ منم پریسا باز کن ...

می خواستم داخل خانه بروم. که با صدای قوهه ای ضعیفی که هر لحظه واضح تر میشد، شنیدم، کوچه سرد و تاریک بود چراغ های تراز کوچه روشن و خاموش میشد و ترس منم هم بیشتر میشد ... ترسیده عقب، عقب میرفتم که پاهایم به سنگ خورد . انقدر ترسیده بودم که دیگر احساس میکردم این ها واقعیته... نمی دانم چه قدر گذشت که با صدای مریم به خودم آمدم

به مریم گفتم :

_ تو.. تو این صدا رو شنیدی؟

مریم با خنده گفت:

_ توهمند زدیا من و تو فقط توی کوچه ایم...

"پارسا"

با حرص از خانه‌ی عموم بیرون رفتم. آهی کشیدم این روز‌ها حتی حوصله خودم را دارم چه برسد به عاشق شوم این دختر عمومیم هم مرا ول نمیکند و بهم میچسپد... از عمومیم متنفرم چون پدرم مال و ثروت زیادی دارد و عمومیم با این کارهایش میخواهد خودش را خوب نشان دهد پوزخندی زدم و سوار ماشین شدم و به سمت عمارت حرکت کردم...

"پریسا"

تا صبح نخوابیده بودم و به یک نقطه خیره شده بودم . با صدای آلام گوشی مریم از هپرول بیرون آمدم. از سر جایم بلند شدم و به سرویس بهداشتی رفتم.

بعد از کار های مربوطه ، از سرویس بهداشتی بیرون آمدم . حس کردم سایه ای مرا نگاه میکند . پلکی زدم که احساس کردم چشم هایم سنگین می شود. ناگهان نتوانستم چشم هایم را کنترل کنم و خود به خود روی هم افتاد. صدای قوهقهه ای مردان و زنان زیادی که خوشحال بودند را میشنیدم .

هر لحظه صدایشان بیشتر می شد و انگار صدای هایشان نزدیک گوشم بود. از ترس جیغی زدم که تمام صدا ها قطع شد ... چشم هایم حالت سنگینی نداشت . با صدای مریم چشم هایم را باز کردم .

— چته جیغ میکشی؟!

با ترس گفتم :

— اونا میخوان منو اذیت کنن...

مریم با چشم هایی که از تعجب گرد شده بود و گفت:

— حالت خوب نیست؟! جز من و تو هیچ کس اینجا نیست...

با لکنت گفتم:

— ۵... هس... هست. خودم دیدم.

مریم با خنده ای کرد و گفت:

— توهمند زدیا. چه قرصی میخوری این حالت رو بعثت دست میده ...

بعد خودش از حرفش خندهید و گفت:

— بشین درستو بخون که فردا امتحان ریاضی داریم.

شاید راست میگفت من واقعا خیالاتی شده بودم

سری تکان دادم و گفتم:

— باشه.

کتاب ریاضی را برداشتیم و شروع به حل کردن مسائل ریاضی کردم.

غرق در درس خواندن بودم که وسط کتاب خونی جاری شد ...

انقدر ترسیده بودم که کتاب را پرت کردم.

با صدای کسی که من را صدا میزد ترسیده به این طرف و آن طرف نگاه

میکردم کسی نبود یه لحظه احساس کردم دیگر در اتاق مریم نبودم

جایش در یک جای سرد و تاریک که بالای سرم لامپی که خاموش و

روشن میشد هستم و صدای گومپ گومپ پا می آمد.

با دیدن جسمی که از بالا به پایین افتاد نا خودآگاه جیغی زدم.

این ها توهمند. اما این ها خیال نیست بلکه یک کابوس است.

کابوسی که تقاص اشتباه خودم است. دیگر کارم تمام شده اون موجود سیاه با لب های پاره اش لبخند چندش آوری زد که دندان های زردش که حال بهم زن بود به نمایش گذاشته است.

دستش را به سمت صورتش برد و با ناخن های بلند و کثیفیش چنگی به صورتش زد که صورتش به صد تیکه شد شوکه شده بودم . چشم هایم را بستم تا این کار چندش آور را نبینم فقط جیغ میزدم.

با صدای آشنایی که انگار صدای مریم بود چشم هایم را باز کردم :
 _ پریسا تو حالت خوبه امروز سه بار جیغ زدی ... میخوای بری خونه بابا
 مامانت هم او مدن ...

به اطراف نگاه کرد دیگر در آن جا نبودم در اتاق مریم بودم نکند من
 واقعاً توهمند زدم ...

با لکنت گفتم:

_ ص... صور... صورتش... ص... صد... تیکه شد و میخواست صورت منم صد
 تیکه کنه.

مریم با نگرانی گفت:

_ پریسا چی مصرف کردی که به این روز افتادی؟

با ترس گفتم:

_ هیچی؟

۹#

با یاد آوری کتاب و خونی که وسط کتاب با وحشت گفتم:

_ کتاب ریاضی رو بیار تا بہت بگم ...

مریم کتاب ریاضی را آورد و با خنده گفت:

_ نکنه میخوای بگی که کتاب جنی شده ...

بدون توجه به حرف هایش کتاب را از دستش گرفتم و صفحه ای که می خواندم را آوردم و با تعجب به صفحه نگاه میکردم . شکه شده بودم چطور ممکن است

مریم با خنده گفت:

_ چی شد؟ نکنه روحی جنی داخلش بود...

با اخم گفتم:

_ یه روز بہت ثابت میکنم که من دارم راست میگم.

مریم با قمهقهه گفت :

_ جن وجود نداره دختر تو چرا باور کردی

بعد با اخم گفت :

— همچو حرفای سارای عوضی روت تاثیر گذاشته

امروز آخرین امتحانم را میدادم و از شر درس خواندن خلاص میشدم ولی
مریم گفت او دانشگاه میرود ...

— پریسا زود باش دیر میشه ها.

از این که کسی من را از افکارم بیرون کند بدم میاید نگاهی به آینه کردم
تا موهايم را درست کنم. بعد از درست کردن موهايم مقنعه‌ی مشکی
ام رو پوشیدم از اتاقی که از دیشب تا الان انگار با اخم نگاهم میکند
بیرون رفتم. با عجله از خانه بیرون رفتم و سوار ماشین پدرم شدم با
تعجب از پدرم پرسیدم :

— بابا ، مریم کجاست؟!

پدرم با اخم گفت:

— از بس که نیومدی به سعید(شو هر خاله ام) گفت برسونتش... امتحان
آخرته....

با شادی و ذوق فراوان گفتم:

— وای آره بابایی

پدرم با تاسف نگاهم کرد و چیزی نگفت، من هم به این فکر کردم که چگونه امتحان بدهم چون چیزی نخوانده بوده به از ترس این که دوباره ماجرای دیروز صبح تکرار شود . استرس داشتم چون درس نخوانده بودم با صدای پدرم از ماشین پیاده شدم

_ من میرم پریسا بعد از مدرسه زنگ بزن تا بیام دنبالت

بدون توجه به حرف پدرم راهی مدرسه شدم ...

با دیدن حیاطی خلوت بدو بدو به سمت سالن رفتم ... معلم دینی ام من را دید و با اخم گفت:

_ خانم طاهری ! بیست دقیق از شروع امتحان گذشته فک نکنم بہت اجازه بدن...

نگاهی به ساعت مچی صورتی ام انداختم ... راست میگفت ساعت هشت و بیست دقیقه بود . همین که خواستم حرف بزنم که مدیر مدرسه ، به سمتم آمد و گفت:

_ کلاس ۲۱۱ صندلی شماره ۱۲

با شادی از این اجازه دادن سر جلسه بنشینم به سمت کلاس ۲۱۱ رفتم...

بعد از امضا کردن ورقه حضور غیاب . ورقه امتحانی را برداشتم و سر جایم نشستم احساس کردم نوشته های رو قه حرکت میکنن پلکی زدم

الان ثابت بود همین که خواستم شروع کنم به نوشتن صدای گریه ای که نزدیک گوشم بود تمرکزم را از دست میدادم ...شایدیه قول مریم این ها توهمند و ذاته ی ذهنم است و جن وجود نداشته باشد.

_ اگه وجود نداشتن تو هم احضارش نمیکردی پریسا خانم....

با صدای مردی که نزدیک گوش هایم بود . وحشت زده به اطراف کردم باز همان صدا گفت:

_ ازت متنفرم چون برادرزاده ام احظار کردی و

دیگر چیزی از حرف هایش نمی شنیدم و جیغی کشیدم و با صدای بلند گفتم:

_ تو رو جون جدت منو ول کنمن غلط کردم خوردم.

به گریه افتاده بودم و همان طور که گریه میکردم . با دیدن معلم ها که داشتند چیزی میگفتند که من هیچی نمیشنیدم انگار از جیغ خودم کر شده باشم... از گریه زیاد چشم هایم سیاهی میرفت و با صدای قهقهه ی همون مرد که گفت:

_ تازه این اولشه...منتظر باش...

بعداز این حرفش از هوش رفتم.....

با صدای چکه کردن آب که داشت روی اعصابم راه می‌رفت چشم هایم را باز کردم بادیدن محیطی که برایم نا آشنا بود در جای بسیار کثیف و چندش آور بودم تعجب کردم ... با یاد آوری حرف آن مرد ... امتحان....کر شدن گوش هایم ...

— به به پریسا خانم شجاع که برادرزاده‌ی منو احظار کردی....
وحشت زده به اطراف نگاه میکردم می خواستم جیغ بزنم که گفت:

— اگه بخوای جیغ بزنی گلوت رو پاره میکنم....
با لکنت گفت:

— چ... چی... چیکار کنم که از منو ول کنید؟
با قمهقهه گفت:

— بمیر
با ترس گفت:

— چی بمیرم آخه چرا؟!

با نفرت گفت:
— چون از انسان‌ها متنفرم ... و برادرزادم هم عاشق توعه نفرت انگیز شده....

چندشم شد آخر یه جن عاشق من شده اه از تمام جن‌ها متنفر شدم برعکس قبلا که عاشقشون بودم که ببینم شون....

— چیه لال شدی؟

"پارسا"

— الله من نمیتونم باهات ازدواج کنم

الله ب*و*سه ای به دست هایم زد و گفت:

— چرا عشقم؟! اگه عاشقم نیستی من خودم عاشق خودم میکنم.

اه حالم داشت از این که بهم نزدیک می شد بهم میخورد با نفرت گفتم:

— چون طبق قانون جن ها هر آدمی که احضارش کرد دختر پاک بود باید

با اون ازدواج کنه...

الله با خشم از روی پاهایم بلند شد و گفت :

— کی این قانون مزخرف رو گذاشته؟!

— من... مشکلی داری؟!

با صدای پدرم از سر جایم بلند شدم و گفتم:

— سلام بابا.

پدرم لبخندی به رویم زد و با خوشروئی گفت:

— سلام پسرم.

بعد رو به الله گفت:

— چیه لال شدی؟!

الهه چپ چپ نگاهم کرد و رو به پدرم با لکنت گفت:

_ ن..نه .. مشکل که ندارم ولی پارسا نشون منه نامزد منه....

پدرم قمهقهه ای زد و با خنده گفت:

_ اینا رو کجا درمیاری ؟! کی باهات نامزدی کرد که من که پدرشم
نفهمیدم؟!

الهه با خشم و عصبانیت به پدرم گفت:

_ عمو احترامتون واجب ولی من نمیزارم یه انسان عروستون بشه.

نمیدانم چرا دوست داشتم دوباره پریسا را ببینم و چرا از الله بدمر می آید . با صدای پدرم به خودم آمدم :

_ پارسا ، تو هم شنیدی صدای جیغ یه انسان؟

"پریسا"

با کشیده شدن موهايم از درد جيغى بنفسش کشیدم و خدا را صدا میزدم.... چشم هایم سیاهی میرفت .

_ این جا چه خبره؟!

بوی بدی پیچید که همان صدا که اذیتم میکرد گفت:

_ هیچی داداش؟!

صدایش کمی از ترس میلرزید ...

با عصبانیت صدا جدیده گفت:

— بین سليم طبق قوانین جن ها هیچ جنی حق نداره اذیت انسان ها کنه.

همون مرده که اسمش سليم بود گفت:

— داداش من اشتباه کردم ولی....

— ولی چی ؟! تا قبل از غروب آفتاب باید آزادش کنی ما که جن بد نیستیم ما جن های خوب هستیم....

یا خدا مگر جن خوب و بد هم وجود دارد.....

دیگر داشتم بالا می آوردم از این بوی بد و غیر قابل تحمل که همین جنی که اسمش سليم بود گفت:

— درسته داداش نباید اذیت انسان ها کنم ولی هم نمی زارم عروست یه انسان باشه....

این دیگر چی میگفت من اگر هم سليم هم بگذارد خودم عروس جن نمی شوم آن هم یک جن بداخل لاق....

همان صدا با داد گفت:

— بین سليم طبق قانون شماره ۱۸ باز هم اگه یه انسان یه جن احضار کنه البته اگر هم با هم جنس مخالف باشن جن و انسان باید با هم ازدواج کنن این یه رسمه...

دیگر با شنیدن این جمله دست و پاهایم یخ میزد ولی با جمله‌ی بعدی فهمیدم شوختی بردار نیست ...

_ واگر انسان لجبازی کنه یه شب باید ن*ی از های جن رو رفع کنه
با لکت گفتم:

_ ببخشید من نمیدونستم این ها رو ...
سلیم با قمهقهه گفت:

_ سلیمان داداش تو که میبینی حتی این هم راضی نیست عروست
بشه...

به من میگفت این ... آخر این که به درخت میگن ...
_ راضی میشه
_ بابا

با صدای پسری که صدایش برایم زیبا بود سرم را بلند کردم و با دیدن پسری که موهای بلوطی و چشم‌هایی مشکی و جذاب با لبخند گفت:
_ عروس جن میشه؟!

با جیغ گفتم:
_ نه ... نمیشم ... از همه‌ی جن‌ها متنفرم از همتوون...
با سیلی که یک نفر بهم زد از هوش رفتم.....

"پارسا"

دختر زیبایی بود از الله هم زیبا تر بود وقتی ازش پرسیدم جواب نه داد
... دلم میخواست آن قدر اذیتش کنم تا جواب مثبت بدهد

_ پارسا؟!

با صدای پدرم از فکر بیرون آمدم و گفتم:

_ بله پدر؟!

این دختر عین مادرت زیباست یک شب باهاش بخواب
با این که دوست نداشتیم پاکی اش را از دست بدهد و این که نه
گفتنش مرا عصبی کرده بود دلم میخواست تلافی کنم بهترین موقعیت
بود با لبخندی گفتم:

_ چشم پدر...

عمویم سلیم با صدای نحسیش گفت:

_ بیا با الله بخواب هم خوشگله تر از این انسانه . هم
با اخم گفتم:

_ هم نچسب تر از این دختره است ... ببین عمو جان من هم خوشم از
این دختره نمی آد ولی باید از قانون پیروی کنم ...

سلیم با اخم گفت:

_ دختر من عاشقته ...

پوزخندی زدم و گفتم:

ـ نه عمو جان شما عاشق پول و ثروت بابام هستید و میخواید از این طریق تمام مال و ثروت رو بالا بکشید.

رنگ از رخسار عمومیم پرید و با لکنن گفت:

ـ ن..نه.. من غلط بکنم

پدرم با خشم گفت:

ـ سليم من به سختی به این جایگاه نرسیدم تا به همین راحتی مال و ثروتم رو از دست بدم

"پریسا"

با احساس این که سرم درد میکند چشم هایم را باز کردم در اتاقی به رنگ کرم ، قهوه ایی بودم . روتخت بودم و کنارم جسمی بود با ترس به عقب برگشتم و با دیدن همن مردی که از من خواستگاری کرده دستانم یخ زد ب*ر*ه*نه روی تخت بودم... از ترس زبانم بند آمده بود نمی توانم باور کنم که عروس جن شده ام ، با فکر این که بهم ت*ج*ا*و*ز شده جیغی کشیدم

از پشت دستی به گلویم فشار آورد و گفت :

ـ توی بیداری باید ن*ی*اژش رو رفع کنی خواب باشی که لذت نمیبره....

احساس کردم خفه میشوم نمیتوانستم جیغی بزنم مطمئن بودم الان
خفه می شوم آن قدر فشار داد که چشم هایم سیاهی میرفت . نفسم
بند آمده بود.

_ ولش کن سلیم

توسط صدای هم خوابم ول شدم که همان سلیم با چیزی که گفت ، با
ترس به اطرافم نگاه میکردم تا چیزی بیابم که از این جا فرار کنم...
روی یز کنار تختیش یک لیوان شیشه ای بود . و کنار لیوان شیشه ای
یک کتاب بود ...

آهی کشیدم و با خودم گفتم: دیگه چاره ای ندارم تا تسليم جن ها
بسی و باهاشون ازدواج کنی... .

با صدای سلیم ترسم بیشتر شد:

_ من منتظرم پارسا خان.

پارسا که ترسم را دیده بود در گوشم گفت:
_ آروم باش عزیزم تا تو خودت نخوای که نمیزارم بہت آسیبی برسه ...

من از این پارسا میترسیدم چون به من به سیلی زد و حرف هایش را باور
نمیکردم خودم را کمی عقب کشیدم و گفتم :

— به من دست بزنی جیغ میکشم...

صدای قهقهه ی پارسا و عمویش در اتاق پیچید گریه امن گرفته بود
دیگر به غلط کردن افتاده بودم و خدا را از ته دل صدا میزدم و گریه
میکردم هنوز صدای قهقهه شان در گوش هایم میپیچید. بادست کسی
که به بدنم خورد جیغی کشیدم که دستش را از روی بدنم برداشت.
سلیم محکم با دست هایش به سرم زد و از هوش رفتم...

با صدای کسی که مادام صدایم میزد چشمانم را باز کردم ، مریم بود با
دیدنش با گریه خودم را در آغوشش انداختم و گفتم:
— اونا دارن اذیتم میکنند .. تو رو خدا تنها نزارید

با صدای مامان خودم را از آغوش مریم بیرون آمدم و گفتم:
— مامان منو تنها نزارید.

مادرم محکم من را در آغوشش گرفت . بادیدن کسی در پشت مادرم
هست از ترس آب دهانم را قورت دادم که با چشم هایش به پشت
سرم اشاره کرد و محو شد، با ترس خودم را از آغوش مادرم جدا کردم و
به پشتمن نگاه کردم با چیزی که دیدم بدنم یخ کرد ... با دیدن خودم که
کسی انگار زیر چشم هایم چنگ زده که گوشت داخلی اش پیدا است
جیغی کشیدم که مادرم با نگرانی به سمتم اوmd و صدایم میزد اما

من باز چیزی نمی شنیدم فقط نگاهم به کسی که شبیه خودم بود و به طور ترسناکی قوهقهه میزد.....

چشم هایم را بستم که صدای سلیم توی گوشم بود که میگفت:
_ تو باید بمیری و پارسا باید داماد من شود....

توی شک بودم آخر چرا من باید بمیرم آخر چرا؟ بالاحساس این که سرم گیج میرود ، سقوط کردم که دستی من را گرفت به پشتمن نگاه کردم ببینم این چه کسی است که مرا گرفته است با دستی خون آلود با ترس به چهره اش نگاه کردم

مردی با صورتی خون آلود که با حالت چندشی لبخندی زد که تمام دندان های زدش که به نمایش گذاشت تا می خواست حرفری بزند بوی خیلی بدی از پیچید که حالت تهوع به من دست داد نزدیک بود که بالا بیاورم انگار که فهمید نباید حرف بزند بادستش به سقف اشاره کرد ...

معلوم نبود باز قرار است چه بلایی سرم بیایید... با ترس به بالای سرم نگاه کردم که با دیدن یک سر انسان که لبخند زده بود که لب هایش پاره است، یکی از چشم هایش سفید و دیگری زرد است....

بهت زده فقط به آن سر نگاه میکردم ... یه دفعه از بالا افتاد روی پاهایم که جیغی زدم....

نمیدانم چقدر گذشت که با صدای یکی که پشت سرم بود ترسیده خواستم جیغ بزنم که صدای سلیم توی گوشم اکو میشد:

— اگه بخوای جیغ بزنی گلوت رو پاره میکنم....

ترسیده به اطراف نگاه میکردم هیچ کس اینجا نبود انگار همه غیشان زده بود.... فقط سليم را میدیدم که قوهقهه ای میزد

چشم هایم را بستم و از ته دل جیغی کشیدم که صدای همه آدما را میشنیدم :

— خاله دیوونه شده ببرینش تیمارستان...

— آره معلوم نیست که چی مصرف میکرده که به این روز افتاده...

— زود ببرینش وگرنه بدتر میشه....

این ها چی میگفند من دیوانه نشده بودم این هایی که میدیدم واقعی بودند فقط چرا کسی حرف هایم را باور نمیکرد...

بابا به سمت او مردی یه با با غیب شد الان جایش یه مردی که شاخ داشت و به جای پا سم داشت ، به سمتم آمد و بازو هایم را گرفت که می خواستم جیغ بزنم که ناخن های تیز و سیاهش زیر گلوم گرفت به جایش بی صدا گریه میکردم....

یک هفته بعد

از آن روز نحس یک هفته میگذرد دیگر هیچ اتفاقی برایم نیفتاده است.. همه اش یک تصور خیالات خودم بود ... چون بادر کرده بودم دیگر جنی

وجود ندارد ... دیگر تا عمر دارم احضار جن نمیکنم ... چون رویم تاثیر گذاشته بود و این اتفاقات ترسناک را ذاته‌ی ذهنم بود ...

اما کاش این‌ها ذاته‌ی ذهنم بود... امشبم هم پدر و مادرم هم نیستند و من جن را ول کرده بودم و دوست داشتم روح برادر بزرگترم که چهار سال پیش تصادف کرده بود را احضار کنم ...

این دفعه مطمئنم که نمیترسم

(دوستان به هیچ وجه انجامش ندید به خاطر این اولاً گناهه و دوماً خطر داره)

مقاله را یک بار خواندم و باید خونه‌ای را داشته باشیم که حیاط پشتی داشته باشد که خدا را شکر خانه یمان حیاط پشتی دارد . شمعی از کشو اتاق برداشتم و روی میز گذاشتم ... باید اتاقم را خالی میکردم ... گوشیم را برداشتم و به مریم زنگ زدم بعد از سه بوق جواب داد:

بله؟!

بله و بلا ... زود بیا خونه ما میخوام (به دروغ گفتم) دکور اتاقم رو عوض کنم...

با تعجب گفت:

_ این موقع شب .

با خنده گفتم:

_ الان وسایل رو از اتاقم میبرم بیرون و فردا صبح میچینم ...

مشکوک گفت:

_ باز میخوای چیکار کنی ؟!

سریع خودم را به کوچه‌ی علی چپ زدم و گفتم:

_ مریم تا پنج دقیقه دیگه اینجا باش.

سریع گوشی را قطع کردم.

اگر قطع نمیکردم مطمئنا سوال پیچم میکرد من هم که حوصله نداشتیم برایش دروغ ببفام. مقاله و شمع ها را سر جایش گذاشتیم تا نبیند و گرنه شر به پا میشود با صدای زنگ دربه سمت آیفون دویدم بدون این که نگاه کنم چه کسی پشت در است در را باز کردم

منتظر شدم که مریم بباید اما بعد از چند دقیقه باز صدای زنگ در خانه به صدا در آمد با تعجب گوشی آیفون را برداشتیم و گفت:

— مریم؟

مریم با عصبانیت گفت:

— در رو باز کن پریسا سه ساعته اینجام...

دکمه کلید روی آیفون را زدم که بعد از چند دقیقه مریم وارد خانه شد و با تعجب گفت:

— مگه تو پنج دقیقه پیش زنگ در خونه رو نزدی؟!

با خنده گفت:

— نه بابا من همون موقع که در رو برام باز کردی بودم...

دوباره پرسیدم :

— پنج دقیقه پیش؟

با خنده گفت :

— نه ، بابا همین الان...

با عصبانیت گفت:

— من دوبار برای تو در رو باز کردم...

مریم با بی تفاوتی گفت:

— مهم نیست...

شاید دارد مرا اذیت میکند ولی من زرنگ تر از این حرف ها هستم.
شک زده گفتم:

— یعنی چی که مهم نیست؟!

با قوهنه ای که احساس میکردم یکبار این صدا را شنیدم گفت:

— توهمندی خواهر من ... آخه کی این وقت شب میاد زنگ در خونه
شمارو بزن...

نگاهی به ساعت دیواری کردم با دیدن ساعت ۹ شب با فریاد گفتم:

— زود مریم بریم وسایل ها رو ببریم تو سالن فردا صفش میدم ...
مریم مشکوک نگاهم و گفت:

— باز چی میخوای چیکار کنی که انقدر عجله داری?

با لکنت گفتم:

— ۵.. هی...هیچی... فقط میخوام فردا نخوام دوباره جارو کنم امشب
میخوام جارو بکشم.

شانه ای بالا انداخت و رفت تو اتاقم که خواستم برم تو اتاق که
احساس کردم یکی بهم میگوید:

— این کار باعث میشه تو بیشتر عذاب بکشی پس این کارو نکن...

اما من به حرف های هیچ کس گوش نمیدادم و به کار های خودم ادامه میدادم...وارد اتاق شدم و با کمک مریم تخت آهنی قدیمی ام را بیرون بردیم و وسط سالن گذاشتیم و میزم را دیگر چیزی در اتاق نبود . به مریم گفتم:

— برو خونه من میرم اتاق رو جارو کنم

چشم هایش را ریز کرد و گفت:

— من به شک دارم چیکار میخوای بکنی نکنه احضار جن.....

بعد قمهه‌ی ترسناکی کرد و گفت:

— بابا بی خیال جن و روح شو بچسب به درست

خودم را به نفهمی زدم و گفتم:

— من غلط بکنم که جن احضار کنم...

بعد از رفتن مریم مقاله و شمع را از توی کشوی میزم که در سالن بود بیرون آوردم و مقاله را از تا باز کردم و خواندم باید اتاقم قفل داشت کلیدش هم زیر فرش بود...

کلید را از زیر فرش بیرون آوردم و روی در گذاشتیم..

قرآن را از اتاق مامان و بابام برداشتم ساعت مچی ام را هم در آوردم
چون لازم داشتم...

نگاهی به ساعت انداختم باید یک ساعت قبل از دوازده شروع میکردم
ده دقیقه مانده بود به دوازده قرآن رو برداشتم و شمع را هم روشن
کردم...

ساعت مچی ام را روی دستم انداختم و به حیاط رفتم....

اخطرار : باز هم میگم به هیچ وجه انجامش ندیدممکنه اتفاقات بدی
براتون بیفته و ما برای آگاهی نوشتیم.

روبه بروی خونه ایستادم و هفت بار این جمله را تکرار کردم:

"?but who will scare the crows away"__

__این بزرگترین مشکلت نیست؟

به هشدار هایش توجهی نمیکردم و به خونه برگشتم ولی اشتباهی که
کردم به پشت سرم نگاه کردم...با دیدن مترسکی که به رویم میخندد و
از چشم هایش خون چکه میکند.

از ترس زبانم بند آمده بود نمیدانستم باید چکار کنم و عادت بدی که
داشتم به مطلب رو کامل نمیخوانم و مو به مو انجام می دهم و فقط

میدانستم باید به اتاق بر می گشتم. قرآن را در آغوشم سفت گرفته بودم و مدام می فشردم . وقتی به اتاق برگشتم در را بستم و قفل کردم با صدای کسی که احساس میکردم در پشت سرم است جیغی زدم و برگشتم و اما کسی را ندیدم گفتم:

— چی از جونم میخوای؟

با ناراحتی گفت:

— روح منو این وقت شب اسیر کردی ...

بعد با قوهقهه‌ی شیطانی گفت:

— باید تاوان پس بدی....

احساس کردم این صدا را قبلا یک جای دیگر شنیده ام با لکن گفتم:

— ت...تو...کی...هستی ؟! من رو میشناسی؟!

با قوهقهه گفت:

— متاسفانه نه ولی با هم آشنا میشیم ...
 با ترس و به اطراف نگاه کردم و گفتم:
 — ت..تو منو...میبینی ولی من چرا تو رو نمیبینم...

با احساس سرما به اطراف نگاه کردم اتاقم پنجره هایش بسته بود اما
 الان باز بود ...رفتم که پنجره را بندم اما نیروی مرا به جهت مخالف پرت
 کرد همان صدا با عصبانیت گفت:

— دختر اگه دوست نداری روحت و جسمت خطری نبینه در پنجره رو نبند

...

با ترس سری تکون دادم و گفتم:
 — می خوام بخوابم میتونم ؟!
 قهقهه ای زد و گفت:
 — دختر تو چقدر شجاعی... نمیترسی که من جسمت رو بگیرم و روحت
 رو اسیر کنم...

با این که میترسیدم و گفتم:
 — نه نمیترسیدم چون روح ها ترس ندارند...
 — خوب خودت خواستی....

با احساس این که اتاقم تاریک شده با ترس به دیوار اتاقم نگاه میکردم
سایه ای ترسناک که در سرش دو شاخ داشت را دیدم ترسیده از اتاق
خارج شدم که این اشتباه بود نباید از اتاق بیرون می آمدم همان طور که
قران در آغوشم بود ...

به حیاط پشتی رفتم و با صدایی که نزدیک گوشم بود جیغی زدم و
کمک میخواستم:

_ تو نمیتونی فرار کنی هرجا بری دنبالتم....

با قوهنه ی ترسناکی گفت:

_ تو باید عروس من بشی و گرنه همیشه در عذابی....

این صدا ، صدای پدر پارسا همان جن بود پس ذاته ذهنم نبود ولی الان
یک سوال پیش میآید من که روح احضار کردم ولی این که جن است چرا
همچین چیزی شده نکند من دوباره جن احظار کرده باشم....

نه ... نه حتی فکرشم هم مرا دیوانه میکند البته اگر الان دیوانه نشده
باشم...

با ترس پرسیدم:

_ شما ... پدر پارسا هستید ؟!

قوهنه ای زد و چیز نگفت من که چیزی از این رفتارش نفهمیدم و دوباره
جمله ام را پرسیدم که اما باز هم جوابی نشنیدم با صدای شکست

وسایل ها خانه ترسیده به طرف خانه دویدم با دین دو مردی که لباس سفید در تنستان بود و جنازه فردی که شبیه من است را میکشند و از خانه بیرون میبرند ترسیده جیغی زدم که با افتادن چیزی روی سرم به سیاهی مطلق فرو رفتم...

"پارسا"

از وقتی پدرم فوت شده است من باید پادشاه جن ها بشو مر اما من این را دوست ندارم چون پادشاهی به نظر من یعنی خودخواهی شاید نظر من این گونه باشد و از نظر دیگر ها چیز دیگری باشد...

توی این مدت باید ملکه جن ها رو هم تعیین بشه من خیلی دوست دارم ملکه جن ها پریسا شود. همان دختی که یک هفته پیش من را احضار کرد...

باصدای در عمارت به خودم آمدم با دیدن عمویم فهمیدم این میخواهد اموال پدرم را بالا بکشد با اخم گفت:

ـ عمو اگه واسه مال بابام او مدید باید بگم همه چیز به نام منه و کسی نمیتونه ازم بگیره راستی هفته ی دیگه آماده باش میخوام برم خواستگاری...

عمویم با دهان باز نکایم میکرد تا اسم از خواستگاری آوردم با اخم گفت:
ـ دختره کیه؟!

فکر میکرد اسم دخت او را بیاورم اما کور خوانده است پوزخندی زدم و
گفت:

— پریسا!

با فریاد گفت:

— تو حق نداری با یه انسان ازدواج کنی؟! اونم کسی که باعث شد بابات
بمیره...

پوزخندی زدم و با تحقیر به عمویم نگاه کردم و گفت:

— عمو جان احترامتون واجبه ولی زندگی خودم به خودم ربط داره همون
طور که من تو کار های شما دخالت نمیکنم شما هم تو کار های من
دخالت نکنید...

عمویم از عصبانیت قرمز شده بود و که با فریاد گفت:

— من نمیزارم ملکه جن ها یه انسان باشه اون هم کسی که باعث شد
که پادشاه بمیره ...

با خونسردی از پله های عمارت سلطنتی بالا رفتم و کتاب قانون جن ها
را برداشتم و کتاب را باز کردم و بلند قانون صدو هشت را خواندم:
— هر انسانی که یکی از جن های جنس مخالف را احظار کند آن جن
باید با همان انسان ازدواج کند....

کتاب را بستم و گفتم :

— من هم عاشقش شدم و میخوام باهاش ازدواج کنم و شما هم باید
باهم بباید برم خواستگاریش چون نه پدری دارم نه مادری و از این به
بعد من پادشاه جن هام محض اطلاع قانونه...

با خشم چشم ها یش رو بست و گفت:

— میام فقط کی میخوای بری خواستگاریش؟!

با لبخند رضایتمندی گفتم:

— پس فردا شب

"پریسا"

با ترس به چشم هام رو باز کردم با دیدن مامانم با ترس گفتم:

— مامان اوں کجا رفت؟!

مامان با نگرانی گفت:

— کی عزیزم ؟! اینجا کسی که نیست...

با تعجب گفتم:

— اوں همین جا بود!

با صدای زنگ تلفن خونه مادرم بلند شد که لباسش رو کشیدم
و با التماس گفتم:

— مامان نرو تنهام نزار میترسم باز بباید اذیتم کنه...

مادرم لبخندی زد و گفت:

— عزیزم برم تلفن رو جواب بدم بر میگردم

با اجبار لباسش رو ول کردم و گفتم:

— باشه ...

با رفتن مادرم به دیوار خیره شده بودم که ناگهان خونی روی دیوار ریخت
با احساس این که داره دیوار شکاف پیدا میکند و مردی سیاه پوش که
دم و سم داشت می خواستم جیغ بزنم که صدایم در نمیامد با صدای
سلیم خزیدم زیر پتو

— ببین دختر امشب جواب منفی به پارسا میدی و گرنه بلایی بدتر به
سرت میارم فهمیدی ؟!

باترس سرم را تکان دادم که قهقهه ای زد و گفت:

— آفرین دختر خوب .

بعد هم ناپدید شد ...

نمیدانم چقدر گذشت که با صدای مادرم به خودم آمدم :

— پریسا ، دخترکم چقدر زود بزرگ شدی که واست خواستگار او مده.

با ترس به مادرم نگاه کردم و گفتم:

من نمیخواهم ازدواج کنم...
مادرم اخمی کرد و گفت:
یعنی چی دختر باید بره سر خونه زندگیش... او مدن باید منطقی بهشون جواب بدی درس هم که نمیخوای بخونی!

دیگر چاره ای جز این که دلیل بیاورم نداشتم با فکر این که اونا جن هستند ولی من انسانم دلیل خوبی برای رد کردنش بود ...
با لبخندی گفتم:

باشه ... بزار بیان بعد تصمیم میگیریم، شاید نظرم عوض شد...

مادرم با لبخند گفت:

آفرین دخترکم ...

ولی من به هیچ عنوان به این جن جواب مثبت بدهم آن هم از کسی ازش متنفرم چون مرا میترساند درست است مقصر خودم هستم ولی دلیل نمیشود که مرا اذیت کن با تهدید سليم هم من دیگر ترسیده ام که جواب مثبت بدهم

با صدای در سه متر در هوا پریدم با دیدن مریم، چپ چپ نگاهش کردم و گفتم:

مریضی این اتاق در داره ها؟!
با خنده گفت :

_ میدونم شجاع خانم.

بعد با لحن مسخره ای که مثلًا ناراحت بود گفت:

_ وای خوش به حالت خواستگار و است او مد ...

بعد به رو به سقف با حالت مسخره ای گفت:

_ خدا ای دیونه و اسیش خواستگار او مد ولی من چی؟! هعی... خدا این
انصاف نیستا ولی کرمت رو شکر...

با اخم بهش گفت:

_ او لا دیوونه خودتی! دوما تو از کجا میدونی من میخوام به پسره جواب
ثبت بدم؟!

زد به سرم و گفت:

_ احمق شوهر کمه جواب ثبت بدش شاید پسره خوبی باشه...

هر چی به این آدم ها بگم فایده ای نداره چون باور نمیکنند مادرم که
میگوید جن ها در زمان پیامبران بودن الان وجود ندارند ولی من میدونم
وجود دارند و دو دسته اند یکی خوب، یکی بد.. الان معلومه جن بد دچار
من شده ...

با صدای مریم به خودم او مدم و گفت:

_ ها چیه؟!

مریم عصبانیت گفت:

ـ ها نه بله خواستگار دای این جا نشستی؟!
 با بی خیالی گفتم:
 ـ باید چیکار کنم ...

با کلافه گفت:
 ـ خدايا این بشره که آفریدی ... برو حموم خودتو خوشگل تا برم اتاقت رو
 درست کنم
 کلافه از جایم بلند شدم و خودم را در حمام انداختم...
 " پارسا"

کراواتم را زدم و عطری زدم ، در آیینه به خودم نگاه کردم. چهره‌ی جذاب
 مردونه ام دل هر دختری را میبرد خدا کند که پریسا عاشقم شود تا از
 دست الهه راحت شوم آخر از دست این الهه سر از بیابان در می آوردم

خدا را شکر که پریسا مرا احضار کرد و گرنه خودم را میکشتم ولی حاضر
 نمیشدم با این الهه ازدواج کنم...

کت زرشکی ام را پوشیدم و سویچ ماشین را هم از روی عسلی اتاقم
 برداشتم و از اتاقم که در روی دیوار هاییش عکس خودم با ژست های
 مختلف گرفته بودم بود بیرون آمدم ...

با دیدن الٰه که پشت در اتاقم است و با نفرت نگاهم میکند ، پوزخندی زدم و گفتم:

ـ آخی عشقت پرید؟! عیبی نداره انشالله عشق عشقم بعدیت ...

با قمهقهه گفت:

ـ من آخرش با تو ازدواج میکنم ببین کی بہت گفتم...

بدون توجه به حرف های همیشگی اش کنارش زدم و از پله ها پایین رفتم و با دیدن عمو و زن عمو که لباس های مرتبی پوشیدن گفتم:

ـ عمو بہت اخطار میدم که تو کارم دخالت نکنی فقط این مراسم رو خراب نکن...

عمو با لبخند های شیطانی اش گفت:

ـ مطمئن باش خراب نمیشه....

یه تای ابرویم را بالا دادم و گفتم:

_ امیدوارم که این طور باشه اگه نباشه خودت دیگه میدونی چیکار
میکنم....

با اخم گفت:

_ باشه کاری به امشب ندارم ولی اگه جواب منفی داد باید بیای با الهه
ازدواج کنی!

یقین داشتم که پریسا من را رد نمیکند چون نقشه ها داشتمبه
خاطر همین گفتم:

_ باشه ...

زن عمو زیر لب چیزی گفت که متوجه نشدم شانه ای بالا انداختم و
گفتم:

_ بریم که دیر میشه....

خودم زوتر از همه از خانه بیرون رفتم دزگیر ماشین را زدم در ماشینم را
باز کردم و سوارش شدم و منتظر ماندم تا آن ها ببینند بعد از چند دقیقه
آمدند ماشین را روشن کردم که سوار شدند....

" پریسا"

با فکر این که قراره نیم ساعتی با هم در یک اتاق باشیم ترس وجودم را گرفته بود دلم میخواهد همین الان بمیرم ولی با آن جن یه دقیقه هم در یک اتاق تنها نباشم...با صدای زنگ در خانه ترسیده به به مریم نگاه میکردم که با خنده گفت:

— نترس، شوهرته بیا برو تو آشپزخونه هر وقت بابات صدات زد چایی رو بیار.

با نا امیدی به آشپز خانه رفتم چون دیگر یا باید میساختم یا باید میسوختم من هم که از جانم سیر نشده ام و ساختن را انتخاب کردم ، هر چقدر هم بگویم من نمیخواهم با یک جن ازدواج کنم فایده ای دارد چون هیچ کس باور نمیکند که من واقعا یک جن دیده ام.

با صدای پدرم به خودم آمدم و چایی را در فنجان های کوچک که رویشان گل های کوچک قرمز بود ریختم و در سینی گذاشتیم و بردم... سرم پایین هر چند که این ها جن بودند ولی شرم و حیای خود را هنوز داشتم اول به مردی که در کنار پدر نشسته بود تعارف کردم:

— بفرمایید؟!

— خیلی ممنون عروس خانم!

این صدای سلیم بود.. خودم را نباختم و بعد به زنی که در کنارش نشسته بود تعارف کردم:

بفرمایید؟!

یک چایی از داخل سینی برداشت و گفت:

ممنون عروس خانم ...

صدایش برایم آشنا بود یادم آمد قهقهه‌ی اون زن شب احضار جن.....

با ترس و لرز به سمت دختری که با نفرت نگاهم میکرد رفتم اگر این یکی را هم بشناسم نمیتوانم باور کنم که این ها همه اش یک بازی بوده تا مرا اذیت کن و شاید هم این ها یک جن هستند

به دختر که رسیدم تعارفی کردم که با فیس و افاده گفت:

ممنون من چایی نمیخورم

به سمت پسری شیک پوش و زیبا رفتم احساس میکردم این پارسا نیست چون خیلی زیبا تر از آن چه دیده بودم بود و دل هر دختری جز من را میبرد...با صدای لزان گفت:

بفرمایید؟!

با صدایی که اصلا به صدای پارسا نزدیک نبود گفت:

خیلی ممنون بانوی زیبا...

با نفس عمیقی گفت:

خواهش میکنم....

کنار مریم روی مبل نشستم که بابا با خوشروئی گفت:

— خب آقا پارسا پدر و مادرت رو از دست دادی و گفتی با عموت زندگی میکردی؟!

نمیدانم چه شد که صدای پارسا برایم لالایی بود و خیلی صدایش را دوست داشتم:

— بله همینطوره من با خانواده عموم زندگی میکنم...

پدرم دوباره پرسید :

— شغلت چیه پسرم؟!

با لبخندی که دل هر دختری را رام میکرد گفت:

— کارخونه صنایع پتروشیمی دارم....

میدانستم پدرم کار و اخلاق خیلی برایش مهم است....

پدرم با لبخند گفت:

— خوبه

بعد رو به من کرد و گفت:

— پریسا دخترم آقا پارسا رو به اتاقت راهنمایی کن تا با هم حرف بزنید

...

از چیزی که میترسیدم سرمم آمد آخر این چه بساطی است که برایم درست شده است من نمیخواهم با این مرد در یک اتاق آن هم نیم ساعت و شاید هم بیشتر باشم

با صدای پدرم به خودم آمدم و مجبوری به سمت اتاقم رفتم که پارسا
هم پشت سرمه هم آمد...

هیچ گاه اتاقم را آنالیز نکرده بودم ولی الان برایم اتاقم خیلی زیبا بود
اتاقم ترکیبی از رنگ سفید و مشکی بود چیز های چوبی در اتاقم به
رنگ مشکی بود و وسایل های دیگر به رنگ سفید بود.... با صدای پارسا
دست از آنالیز کشیدم و ترسیده گفتم:
_ بله حواسم اینجاست بفرمایید...

خندید که دلم برایش ضعف رفت دست خودم هم نبود با لحن ترسناکی
گفت:

_ جواب مثبت میدی و گرنه ممکنه بد بیینی فهمیدی یادت که هنوز
نرفته من یه جنم جن ها همه کار میتونن بکن...
خواستم بگویم باشد ولی یاد حرف سليم عمومیش افتادم که گفته بود
باید جواب منفی بدهم ... با ترس گفتم:
_ نمیتونم.

با قوهقهه گفت:

_ چرا ؟ تو میای تو پذیرایی میگی جوابم مثبته به توافق رسیدیم بعد از
سه روز هم عقد و عروسی میکنیم میریم پی زندگیمون...
با لکنت گفتم:

_ عمومت منو تهدید کرده که اگه جواب مثبت بدم هر روز اذیتم میکنه ...
میترسم

خم شد و گونه هایم را بوسید و با لحن خیلی مهربانی گفت:

_ اگه من شوهرت بشم عزیزم نمیزارم آب تو دلت تكون بخوره.... ولی
اگه نخوای من شوهرت بشم مطمئن باش یک روزتم برات خوش
نمیدارم...

آن قدر ترسیده بودم که نمیدانستم جواب مثبت بدهم یا اگر مثبت
انتخاب کنم زندگیم رسما نابود میشود و اگر جوابم منفی باشد انگار هر
روزم تلخ میگذرد... بین بد و بدتر بد را انتخاب کردم جواب مثبت میدهم
ولی نه به این زودی بهشان میگویم میخواهم فکر کنم...

با صدای پارسا ضعیف میشدم آن قدر صدایش زیبا بود که هرگز نمیتوانم
به او نه بگویم...

_ فکر هاتو کردی؟!

با صدایی که که میلزید گفتم:

_ آره ...

با فهقهه گفت:

امیدوارم درست فکر کرده باشی درست این زندگی که برات میسازم
اجباری و تلخه ولی این تلخی به مرور از بین میره و خودت کم کم
عاشقم میشی....

با ترس گفتم:

بریم توی پذیرایی....

با صدایی که فهمیدم این همان پارساست گفت:

بریم منتظرم که خانم قصرم بشی....

اگر چند دقیقه ای دیگر اینجا میماندم مطمئنا جواب مثبت میدادم . چون
چشم هایش مرا تسخیر میکرد انگار یک نیرویی بسیار قوی میخواهد مرا
ضعیف کند در برابر این مرد.

با صدای زن عموی پارسا به خودم آمدم نفهمیدم کی به این جا آمدم :

_ عروس خانم جوابت چیه ؟ !

به چشم های پارسا نگاه کردم انگار زبانم قفل شده بود و نه گفتن برایم سخت با اطمینان کامل خواستم بگویم نه که پارسا اخطارش را با چشم دوباره تکرار کرد و آن قدر این جواب این موضوع برایم سخت شده بود که به جای گفتن نه گفتم:

_ بله ما به تفاهم رسیدیم
با صدای دست و سوت حالا فهمیدیم که چه جواب داده ام

من از الان عروس جن شده ام....
با صدای قهقهه‌ی سلیم که گفت :
از امروز تو عروس جن هستی.....
جیغی زدم که از خواب بیدار شدم....

پایان

www.ketabbazz.ir

اگر دلنوشته ، داستان کوتاه ، شعر یا رمانی دارید و میخواهید آن را به صورت کتاب های الکترونیکی بسازید به ما پیام بدید تا به صورت کاملا رایگان و با بهترین کیفیت این کار را برای شما انجام دهیم (برای اطلاع بیشتر به کanal تلگرام کتاب باز مراجعه کنید)